

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliarvm Omnivm Generalivm Et Provincialivm Collectio Regia

Ephesini Concilii Generalis Pars I. Et II. Sub Cælestino papa I. anno
CCCCXXI.

Parisiis, 1644

Quod Christi mors mundo salutaris.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15062

ANNO CHRISTI 431.

θανάτουδὲ μὲν σαρκί, ζωοποιηθεὶς δὲ πνεύματι. ἐν ᾧ καὶ τοῖς ἐν φυλακῇ πνεύμασι προβυδαῖς ἐκήρυξεν ἀπίστας ποτέ.] πολλοὶ τῶν ἀγίων ἀκήρωται παρ' αὐτῶν. ἄλλ' οὐδεὶς ἐκείνων ἔδοξε ἀντιμεταβεῖν εἰρηται, οὔτε μὲν παρ' αὐτῶν ἡμαῖς τῶν θεῶν διὰ τῆς ἰδίου θανάτου. ἄλλ' οὐδὲ ἐκήρυξέ τις τοῖς ἐν φυλακῇ πνεύμασι. πέπασχε δὲ τὸ Χριστός, καὶ δι' αὐτῶν καὶ ἐν αὐτῷ λελυτὸς ὄμματα, καὶ τὸ αὐτῶν πᾶσι τοῦ κόσμου σωτήριον. ἀπέθανε βίβω ὑπὲρ ἡμῶν, οὐχ ὡς ἀνθρώπος εἰς ὑπερήλων τῶν καθ' ἡμᾶς, ἀλλ' ὡς θεὸς ἐν σαρκί, πῶς ἀπάντων ζωῆς ἀτάλλαγμα τὸ ἴδιον σῶμα διδού.

Χριστὸς οὐκ ἀποθνήσκων ὑπὲρ ἡμῶν σαρκί.] ὡς γὰρ ὑπερέχοντος θεοῦ τῆς Χριστοῦ, ὅφως καὶ ἐμφρόνως ὁ μαθητὴς σαρκί πεπονθέναι φησὶν αὐτῷ, ὡς ἐξάρχων ἔπαυεν πλεὺς ἄπορρητον φύσιν, ἢς ἀλλότριον τὸ παθεῖν. ἰδίᾳ βίβω πέπονθε σαρκί, καὶ τοῖς ἔπαυεν ἀμοιρεῖν εἰθισμένους ὅτι θεοῦ λόγος. θεὸς οὐκ ἄρα Χριστός, θεῖκως μὲν ἀπαθὴς, παθητὸς δὲ καὶ πλεὺς σαρκί.

Ὅτι ὁ τῆς Χριστοῦ θανάτος τῶν κόσμων σωτήριον.
 Ἐκ τῆς καὶ Ἰωάννου βιβλίου.

ΤΑΥΤΑ ἐκ ἐγνωσαν ὁ μαθητῆται αὐτῶν τὸ παρ' αὐτῶν. ἄλλ' ὅτε ἐδόξασθη ὁ Ἰησοῦς, τότε ἐμνήθησαν ὅτι ταῦτα ἔπαυεν αὐτῶν γεγραμμένα. καὶ πάλιν ὁ δὲ Ἰησοῦς ἔδοξε κρινέται αὐτοῖς λέγων. ἐλήλυθεν ἡ ὥρα, ἵνα δοξασθῇ ὁ υἱὸς τῆς ἀνθρώπου. ἀμὲν ἀμὲν λέγω ὑμῖν,
 Concil. Tom. 5.

catus quidem carne, vivificatus autem spiritu. In quo et his qui in carcere erant spiritibus veniens predicavit, qui increduli fuerant aliquando. Multi ex sanctis prophetis interempti sunt; at nemo illorum, aut peccatorum causa oppetiisse, aut sua nos morte Deo obtulisse, aut spiritibus, qui in carcere detinebantur, predicasse dictus est: praestitit hoc autem Christus. Per ipsum enim & in ipso redempti sumus, ipsiusque mors terrarum orbi salutem attulit. Mortem itaque pro nobis subiit, non ut homo quispiam nostri similis, sed ut Deus in carne, qui corpus suum pro mortalium omnium vita obtulit.

Christo igitur passo in carne. Cum Christus sit verus Deus, recte sapienterque discipulus carne illum passum affirmat. Hac enim ratione naturam illam immensam, in quam nulla perpeffio cadit, ab omni perpeffione eximit. Sua igitur carne passus est, quamquam Dei Verbum secundum se nullius perpeffionis capax est. Christus proinde Deus est, impassibilis quidem secundum divinam naturam, secundum humanam autem passibilis.

Quod Christi mors mundo salutaris.
 Ex euangelio secundum Ioannem.

HÆC non cognouerunt discipuli eius primum: sed quando glorificatus est Iesus, tunc recordati sunt quia hac fuerant scripta de eo. & infra: Iesus autem respondet eis, dicens: Venit hora, ut clarificetur Filius hominis. Amen amen dico
 Bb ij

1. Petr. c. 4. v. 1.

Ioan. c. 12. v. 16.

vobis, nisi granum frumenti cadens in terram mortuum fuerit, ipsum solum manet: si autem mortuum fuerit, multum fructum affert. Nulli dubium est, vniuersum mundum, Emmanuele mortem illius causa sustinente, seruatum esse. At iure interim queri potest, quomodo gloriam per mortem consecutus fuerit, cum ea res aperta cuiusdam infirmitatis esse videatur: vnde etiam contempta ignominia ad mortem vsq; obediens fuisse legitur. Dices forsan illum per resurrectionem glorificatum esse. Recte inquam: Vera enim est haec doctrina. sed diuinae virtute reuixit, an humana? Arbitror equidem, diuina. Cum ipsum ergo Dei Verbum carne passum dicitur, nullo pudore suffundamur. Gloriam enim, eamque Deo conuenientissimam rei exitus fortitur.

Hebr. c. 12. v. 2.
Philipp. c. 2. v. 8.

Quod vnus sit Dei Filius & Dominus Iesus Christus.

Ex epistola ad Romanos.

Rom. c. 7. v. 25. & c. 8. v. 1.

IGITUR ego ipse mente seruo legi Dei, carne autem legi peccati. Nihil ergo nunc damnationis est iis, qui sunt in Christo Iesu, qui non secundum carnem ambulant. Lex enim spiritus vitae in Christo Iesu liberauit me a lege peccati & mortis. Nam quod impossibile erat legi, in quo infirmabatur per carnem, Deus Filium suum mittens in similitudinem carnis peccati, & de peccato damnauit peccatum in carne, vt iustificatio legis impleretur in nobis, qui non secundum carnem ambulamus, sed secundum spiritum. Depugnant namque aperto inter se marte caro & spiritus, hoc est sensus carnis, infitarumque

ἐδὴ μὴ ὁ κόκκος τῆς σίτου πεσὼν εἰς τὴν γῆν δόξωται, αὐτὸς μόνος μένει· ἐὰν δὲ δόξωται, καρπὸν πλείονα φέρει.] ἔστι δὲ ἐκ * ἀμφίλογον, * ἀμφίλογον, ὅτι σέσωται πᾶς ὁ κόσμος, δόξαν ὄντος ὑπὲρ αὐτῶν τῶν Ἐμμανουήλ. πλὴν ἐκείνο λέγουσιν πῶς δόξαν ἔδωκεν ἐξ ἁδῆς; καίτοι μᾶλλον μᾶλλον ἀδενείας ἔχει τὸ ζῆμα· ὅθεν καὶ αἰχμῆς κατὰ φρονήσας λέγουται, γεγονώς ὑπὸ τῆς ἐξουσίας θανάτου. ἀλλ' ἴσως ἐρεῖς δεδωκεν διὰ τὴν ἀνάστασιν αὐτόν. ὁρθῶς ἔχει, καὶ ἀληθῆς ὁ λόγος. ἀρ' οὐκ ἀνεβίω θεικῶς μᾶλλον, ἢ ἀνθρώπινως; ἀλλ' οἶμαι θεικῶς. ὅταν οὐκ αὐτὸς ὁ ἐκ θεοῦ λόγος σαρκὶ λέγουται παθεῖν, μὴ αἰχμῶν ὡς τὸ πάθος δόξαν ἔχει τὸ τέλος, καὶ τοῦτο θεοπροπέτῃ.

ANNO CHRISTI 430

Οὐ εἷς υἱὸς ὁ τῆς θεοῦ καὶ κύριος Ἰησοῦς Χριστός.

Ex τῆς πρὸς Ρωμαίους.

AP' οὐκ αὐτὸς ἐγὼ τῷ μὲν νοῦ δουλεύω νόμῳ θεοῦ, τῇ δὲ σαρκὶ νόμῳ ἀμάρτιας. οὐδὲν ἄρα κατέκριμα πῖς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ. ὁ γὰρ νόμος τῆς πνεύματος τῆς ζωῆς ἠλυθίσεν με ἀπὸ τῆς νόμου τῆς ἀμάρτιας & θανάτου. τὸ γὰρ ἀδύνατον τῆς νόμου, ἐν ᾧ ἠδένει διὰ τῆς σαρκός, ὁ θεὸς ἑαυτῆς υἱὸν πέμψας ἐν ὁμοιώματι σαρκὸς ἀμάρτιας, καὶ ὡς ἀμάρτιας, κατέκρινε τὴν ἀμάρτιαν ἐν σαρκί, ἵνα τὸ δικαίωμα τῆς νόμου πληροῦται ἐν ἡμῖν, τοῖς μὴ κατὰ σὰρκα πεπατοῦσιν, ἀλλὰ κατὰ πνεῦμα. [μάχον] μὲν γὰρ ὁμολογεῖται, τουτέστι τὸ φρόνημα τὸ σαρκικὸν καὶ